

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Zemkovej PhD. a členov senátu JUDr. Ivana Rumanu a JUDr. Gabriely Gerdovej v právnej veci žalobcu: **R. R.**, bytom L., *právne zastúpeného JUDr. M. B., advokátom so sídlom B.*, proti žalovanému: **Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky**, Pribinova č. 2, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného č.p. KM-24/PK-2007 zo dňa 23. februára 2007, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 2S/118/2007-54 zo dňa 30. októbra 2009 takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 2S/118/2007-54 zo dňa 30. októbra 2009 **p o t v r d z u j e**.

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave zamietol žalobu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia č.p. KM-24/PK-2007 zo dňa 23.02.2007, ktorým žalovaný na rozklad žalobcu potvrdil personálny rozkaz ministra vnútra č. 468 zo dňa 14.12.2006 o prepustení žalobcu zo služobného pomeru príslušníka policajného zboru podľa § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z.z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej

informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície (ďalej len zákon).

Z odôvodnenia uvedeného rozsudku vyplýva, že krajský súd mal za preukázané, že žalobca bol personálnym rozkazom ministra vnútra č. 468 zo dňa 14.12.2006 potvrdeným rozhodnutím žalovaného, prepustený zo služobného pomeru príslušníka policajného zboru podľa ustanovenia § 192 ods. 1 písm. e/ zákona s tým, že jeho služobný pomer končí podľa ustanovenia § 194 ods. 3 zákona č. 73/1998 Z.z. dňom doručenia rozhodnutia z dôvodov, že porušil služobnú prísahu a služobné povinnosti zvlášť hrubým spôsobom tým, že v presne nezistenej dobe odo dňa 18.07.2006 do 24.07.2006 spoločne s J. L. z P. (ktorý bol v tom čase stíhaný ako obvinený za násilnú trestnú činnosť), viackrát vyhľadal osobu R. K. z R. a vedome ho ovplyvňoval tak, aby v trestnej veci obvinených J. L. a K. B., v ktorej vystupoval v procesnom postavení svedka – poškodeného, zmenil podstatným spôsobom svoju výpoveď tak, aby uvedeným osobám nehrozil trestný postih. Zároveň mu navrhoval vyplatenie jeho dlhu vo výške 100 000,-- Sk, ktorý mu vznikol v dôsledku pôžičky od osoby Ing. J. K. ml., ako aj vyplatením finančnej odmeny vo výške 100 000,-- Sk. Keď na tieto ponuky R. K. nereagoval, pôsobili na neho slovnými vyhrážkami, že keď to tak nepôjde, dá sa to riešiť inak, a že či má rád svoju rodinu a svoje deti.

Na základe zistených skutočností krajský súd dospel k záveru, že konanie prvostupňového i druhostupňového služobného úradu bolo v súlade so zákonom a obe rozhodnutia vychádzajú z objektívne zisteného a preukázaného skutočného stavu veci. Krajský súd konanie žalobcu kvalifikoval ako porušenie služobnej prísahy a služobnej povinnosti zvlášť hrubým spôsobom, keď tento porušil základné povinnosti príslušníka stanovené v ustanovení § 48 ods. 3 písm. a/, g/, h/ a i/ zákona, keď ako príslušník policajného zboru nedovoleným spôsobom nabádal a nútil svedka – poškodeného k zmene výpovede v trestnej veci. Námiety žalobcu uvedené v žalobe považoval za neopodstatnené, lebo zo spisu je zrejmé, že vo veci konajúce správne orgány vychádzali z legálne získaných dôkazov, ktoré sú súčasťou vyšetrovacích spisov a skutkový stav dostatočným spôsobom pre potreby správneho konania v predmetnej veci preukazujú. Žalobca mal v podanom rozklade navrhnuť dôkazy, na základe ktorých by bolo možné preukázať, že sa nedopustil protiprávneho konania, a ani v súdnom konaní nenavrhol doplnenie dokazovania smerujúceho k vyvráteniu tvrdení žalovaného, len uviedol pochybnosti o postupe žalovaného, hodnovernosti svedka a poukázal na svoj zlý psychický stav vo vyšetrovacej väzbe.

Výrok o náhrade trov konania krajský súd odôvodnil ustanovením § 250k ods. 1 O.s.p.

Proti rozsudku krajského súdu podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, ktorý žiadal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušiť a priznať náhradu trov konania. V dôvodoch odvolania uviedol, že nemôže súhlasiť so záverom uvedeným v rozsudku krajského súdu v tom, že boli dané dôvody k prepusteniu zo služobného pomeru a jeho konanie treba kvalifikovať ako zvlášť hrubé porušenie služobnej prísahy a služobnej povinnosti. Uvedeného konania, ktoré mu je kladené za vinu sa nedopustil, nadriadený prakticky nevykonával žiadne

šetrenie, ale z kontextu neskončeného vyšetrovania z vyšetrovacieho spisu nedôvodne vytrhol výpovede, ktoré proti nemu použil v personálnom konaní a takýto postup považuje za nesprávny. Zdôraznil, že počas celej doby výkonu štátnej služby bol čestným, statočným a disciplinovaným policajtom a svoje sily a schopnosti vynakladal na ochranu práv občanov, ich bezpečnosť a ochranu verejného poriadku, riadiac sa ústavou a právnymi predpismi. Vytýkal súdu prvého stupňa, že sa dôsledne a dostatočne nevysporiadal s námietkami uvedenými v žalobe a to ani vo vzťahu k námietkam smerujúcim proti zvlášť hrubým procesným pochybeniam správneho orgánu, čím porušil jeho práva ako účastníka konania najmä v tom, že v dobe, keď sa nachádzal vo vyšetrovacej väzbe a dožadoval sa prítomnosti a porady s advokátom, pričom dal jasne najavo, že chce aby ho tento zastupoval v personálnom konaní, mu to nebolo umožnené ani napriek tomu, že sa nachádzal v mimoriadne zlom psychickom stave. Celý postup správneho orgánu sa tak javí ako zámer znemožniť mu obhajovať sa a právne zastupovať, čo samo o sebe zakladá dôvod zrušenia žalobou napadnutých rozhodnutí. Záverom poukázal na žalobu R. K., ktorý bol rozsudkom Špeciálneho súdu v Pezinku odsúdený k trestu odňatia slobody v trvaní 3 rokov za vyžadovanie úplatku sprostredkovaním a na to, že v konečnom dôsledku bol spod obžaloby prokurátora oslobodený.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhol rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdiť, pretože krajský súd sa vyporiadal so všetkými námietkami žalobcu a jeho rozhodnutie je v súlade so zákonom. Bolo by v príkrom rozpore s dôležitými záujmami štátnej služby, aby v služobnom pomere zotrval policajt, ktorý sa nezdržal konania uvedeného v dôvodovej časti napadnutého rozhodnutia. Žalobca sa odmietol vyjadriť k danej veci ako aj oboznámiť sa so zadováženými dôkazmi, preto námietky proti postupu žalovaného nepovažuje za dôvodné a procesný postup v personálnom konaní vyplýva zo spisového materiálu. Ani ďalšia námietka žalobcu, že dôkazy hodnotil len v jeho neprospech nie je opodstatnená. V rámci samostatného personálneho konania preukázal spáchanie protiprávneho konania žalobcovi, nie R. K., a so všetkými dôkazmi, ktoré boli zadovážené sa mal žalobca možnosť oboznámiť. Túto svoju zákonnú možnosť oboznámiť sa s nimi nevyužil, preto správne orgány hodnotili vykonané dôkazy na základe správneho uváženia, každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomných súvislostiach. Zhodnotenie doterajších výsledkov služby policajta patrí do pôsobnosti služobných orgánov v rámci ich práva na voľnú úvahu. Aktívne a svedomité plnenie uložených úloh nie je a ani nemôže byť ospravedlnením pre protiprávne konanie spáchané policajtom. Keďže zákon v ustanovení § 192 ods. 1 písm. e/ neobsahuje poľahčujúce hľadiská pre miernejšie posúdenie porušenia služobnej prísahy, nepochybil žalovaný, ak za danej situácie nepovažoval za rozhodujúcu skutočnosť, že žalobca si doposiaľ riadne plnil svoje povinnosti a nebol disciplinárne stíhaný. O prepustení policajta zo služobného pomeru podľa § 192 ods. 1 písm. e/ zákona rozhoduje príslušný nadriadený, minister vnútra SR, ktorý si robí vlastný úsudok a pri zisťovaní a posudzovaní konania policajta nie je viazaný žiadnym procesným úkonom orgánov činných v trestnom konaní ako aj, že v personálnom konaní rozhoduje nezávisle na výsledku prípadného trestného konania. Napadnutým rozhodnutím žalobcovi nebola

vyslovená vina zo spáchania trestného činu, ale bolo rozhodnuté o jeho ďalšom zotrvaní v služobnom pomere príslušníka policajného zboru.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa a konanie mu predchádzajúce v rozsahu dôvodov uvedených v odvolaní, vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p.), rozsudok verejne vyhlásil (§ 156 ods. 1, 3 O.s.p.) po tom, ako bolo oznámené verejné vyhlásenie rozsudku na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.supcourt.gov.sk, www.nsud.sk najmenej 5 dní vopred a postupom podľa § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p. v spojení s § 219 ods. 1, 2 O.s.p. rozsudok ako vecne správny potvrdil.

Odvolací súd zo spisu krajského súdu, ktorého súčasť tvorí aj administratívny spis žalovaného zistil, že Minister vnútra SR personálnym rozkazom č. 468 zo dňa 14.12.2006 podľa § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z.z. prepustil zo služobného pomeru príslušníka policajného zboru, poručíka R. R., v stálej štátnej službe vo funkcii starší referent odhaľovania Úradu boja proti organizovanej kriminalite Prezídia policajného zboru – vysunuté pracovisko Trenčín, z dôvodu zvlášť hrubého porušenia služobnej prísahy. Skutok, ktorý je mu kladený za vinu spočíva v tom, že nebol čestným a disciplinovaným príslušníkom policajného zboru, keďže zneužil svoje služobné postavenie a nenáležitým spôsobom zasahoval do priebehu trestného konania tým, že osobu svedka – poškodeného, spolu s inou osobou za použitia slovných hrozieb nútil, aby konala v rozpore so zákonom a v danej trestnej veci zmenila svoju výpoveď. Svojim konaním tak porušil ustanovenie § 2 ods. 1 písm. a/ zákona č. 171/1993 Z.z., keď nedodržel služobnú disciplínu a nezdržal sa tak konania, ktoré mohlo narušiť vážnosť policajného zboru alebo ohroziť dôveru v tento zbor, čím zvlášť hrubým spôsobom porušil základné povinnosti policajta uvedené v § 48 ods. 3 písm. a/, g/, h/ a i/ zákona č. 73/1998 Z.z. Návrh na prepustenie žalobcu zo služobného pomeru bol prerokovaný s príslušným odborovým orgánom, ktorý dňa 11.12.2006 k nemu zaujal súhlasné stanovisko. Na základe rozkladu žalobcu minister vnútra SR preskúmaným rozhodnutím zo dňa 23.02.2007 č.p.: KM-24/PK-2007 rozklad ako nedôvodný zamietol a napadnuté rozhodnutie potvrdil. V odôvodnení rozhodnutia konštatoval, že protiprávne konanie žalobcu zakladajúce dôvod jeho prepustenia mu bolo preukázané zákonným spôsobom a na námietky žalobcu neprihliadol, lebo ich považoval za neopodstatnené. Konanie žalobcu bolo preukázané viacerými dôkazmi, vec bola dôsledne prešetrená a dôkazy vyhodnotené v súlade so zákonom. Žalobca nevyužil zákonnú možnosť v zmysle ustanovenia § 238 ods. 3 zákona č. 73/1998 Z.z. a na podporu svojich tvrdení nenavrhol žiadne dôkazy. Všetky námietky poukazujúce na prebiehajúce trestné konanie považoval za právne bezvýznamné z dôvodu, že si ich môže uplatniť v trestnom konaní, ktoré je samostatné a nezávislé na konaní o prepustení zo služobného pomeru príslušníka policajného zboru. Postup a rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu považoval za správne a v súlade so zákonom.

Podľa § 244 ods. 1 O.s.p., v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Zákon č. 73/1998 Z.z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície (ďalej len zákon č. 73/1991 Z.z.) v ustanovení § 1 upravuje štátnu službu príslušníkov policajného zboru, ... (ďalej len „štátna služba“) a právne vzťahy, ktoré súvisia so vznikom, zmenami a skončením štátnej služby.

Policajtom sa na účely tohto zákona rozumie príslušník policajného zboru, príslušník informačnej služby, príslušník bezpečnostného úradu, príslušník zboru väzenskej a justičnej stráže a príslušník železničnej polície (§ 1 ods. 3 citovaného zákona).

Tretia časť zákona v ustanovení § 47 až § 63 upravuje služobnú disciplínu a disciplinárnu právomoc a deviata časť zákona skončenie služobného pomeru v ustanoveniach § 189 až § 199.

Podľa § 47 zákona č. 73/1998 Z.z., služobná disciplína policajtov spočíva v dôslednom plnení povinností ustanovených ústavou, ústavnými zákonmi, zákonmi, ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi, služobnou prisahou, rozkazmi, nariadeniami, príkazmi a pokynmi nadriadených.

Podľa § 48 ods. 3 zákona č. 73/1998 Z.z., policajt je povinný:

- a) **plniť svedomite úlohy, ktoré sú mu uložené ústavou, ústavnými zákonmi, zákonmi a ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi, ako aj úlohy uložené rozkazmi, nariadeniami, príkazmi a pokynmi nadriadených, ak bol s nimi riadne oboznámený,**
- e) pri výkone štátnej služby dodržiavať pravidlá služobnej zdvorilosti a správať sa slušne k štátnym zamestnancom a v služobnom styku aj k ostatným občanom,
- f) zdržať sa konania, ktoré by mohlo viesť k stretu dôležitého záujmu štátnej služby s osobnými záujmami, najmä zneužívať informácie získané v súvislosti s výkonom služby na vlastný prospech alebo na prospech iného,
- g) **v štátnej službe i mimo štátnej služby zdržať sa konania, ktoré by mohlo narušiť vážnosť policajného zboru alebo ohroziť dôveru v tento zbor,**
- h) **dodržiavať služobnú disciplínu,**
- i) **vykonávať štátnu službu nestranne,**
- n) plniť aj povinnosti vyplývajúce z iných všeobecne záväzných právnych predpisov.

Podľa § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z.z., policajt sa prepustí zo služobného pomeru, ak porušil služobnú prisahu alebo služobnú povinnosť zvlášť hrubým spôsobom a jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby.

Služobný pomer sa končí podľa ustanovenia § 189 písm. c/ prepustením.

V preskúmvanej veci sa podstatné námietky žalobcu týkali procesného postupu žalovaného a námietky, že skutku, ktorý je mu kladený za vinu, sa nedopustil.

Podľa § 233 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z., oprávnený orgán postupuje pred vydaním rozhodnutia tak, aby bol presne a úplne zistený skutočný stav veci; na ten účel je povinný obstarat' si na rozhodnutie potrebné podklady.

Oprávnený orgán posudzuje rovnako dôkladne všetky rozhodné okolnosti bez ohľadu na to, či svedčia v prospech alebo neprospech účastníka konania (§ 233 ods. 2 citovaného zákona).

Za dôkaz môžu slúžiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť a objasniť skutočný stav veci, a ktoré sú v súlade s právnymi predpismi. Dôkazom sú najmä výpovede, vyjadrenia osôb vrátane účastníkov konania, odborné posudky, znalecké posudky, správy, vyjadrenia a potvrdenia orgánov a organizácií, listiny, veci a obhliadka. **Účastník konania je oprávnený navrhovať na podporu svojich tvrdení dôkazy.** Oprávnený orgán hodnotí dôkazy podľa vlastnej úvahy a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti (§ 328 citovaného zákona).

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia a postupu správnych orgánov dospel k záveru, že sú v súlade so zákonom a zodpovedajú intenciam vyššie citovaného ustanovenia § 233. Všetky dôkazy zadovážené v konaní vychádzajú z výsledkov šetrenia úradu inšpekčnej služby PZ MV SR vedeného pod ČVS: PPZ-32/BOK-C-2006, ako aj dokumentačného materiálu, ktorý je súčasťou označeného spisu. Zadovážené dôkazy nevybočovali z rámca dôkazných prostriedkov uvedených v ustanovení § 238 zákona a odvolací súd ani nemal dôvod pochybovať o ich zákonnom nadobudnutí. Poznatky takto získané sú zdokumentované v zápisnici o výsluchu svedka – poškodeného R. K. ako aj Ing. J. K. ml., ktorý potvrdil jeho výpoveď a podrobne popísal konanie žalobcu.

Odvolací súd neprihliadol na námietku žalobcu, že mu nebol preukázaný skutok, ktorý je mu kladený za vinu a taktiež ani na námietku týkajúcu sa postupu správneho orgánu súvisiacu so začatím personálneho konania, výsledkami zisťovania ako aj s dôvodmi prepustenia zo služobného pomeru. Pasívny postoj žalobcu (nepredkladal žiadne návrhy na svoju obhajobu) znamenal a mal za následok, že správne orgány mohli vychádzať len zo skutočností nimi zadovážených. V tejto súvislosti preto neobstojí ani námietka o nedostatočne zistenom skutkovom stave. Porušenie služobnej prísahy alebo služobnej povinnosti zvlášť hrubým spôsobom nemožno podmieňovať spáchaním trestného činu, naviac ak trestné konanie nie je doposiaľ právoplatne ukončené. Ani trestné konanie vedené voči žalobcovi nie je dôkazom, že sa žalobca nedopustil protiprávneho konania uvedeného v preskúmvanom rozhodnutí žalovaného. Personálne konanie je nezávislé od výsledkov trestného konania a rozhodnutím ministra vnútra SR o prepustení zo služobného pomeru

sa nerozhoduje o vine príslušníka policajného zboru z hľadiska jeho trestnej zodpovednosti podľa trestného zákona, ale o jeho zotrvaní, resp. nezotrvaní v služobnom pomere, lebo svojim protiprávnym konaním sa spreneveril služobnej prísaha a služobným povinnostiam a preto ani prípadné jeho oslobodenie spod obžaloby z trestného činu neznamená, že zákon neporušil.

Rozhodnutie žalovaného obsahuje všetky formálne aj obsahové náležitosti, ktoré vyžaduje ustanovenie § 241 zákona č. 73/1998 Z.z., najmä, ktoré skutočnosti boli podkladom rozhodnutia, akými úvahami sa správny orgán riadil pri hodnotení dôkazov a použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval. Obidva správne orgány v danej veci postupovali v intenciách vyššie citovaných právnych noriem, vo veci zistili skutočný stav a zo skutkových okolností vyvodili aj správny právny záver.

Rozhodnutie žalovaného dalo vyčerpávajúcu odpoveď na skutkovú a právnu podstatu sporu a jeho obsah je v súlade s právom účastníkov na spravodlivý proces v rozsahu ich nároku (v medziach žaloby). Z týchto dôvodov súd prvého stupňa postupoval v súlade so zákonom, ak žalobu ako nedôvodnú podľa § 250j ods. 1 O.s.p. zamietol.

Vzhľadom na uvedené najvyšší súd dospel k záveru, že námietky žalobcu v odvolaní proti rozsudku krajského súdu sú nedôvodné a nemohli ovplyvniť rozhodnutie správneho orgánu ani prvostupňového súdu v danej veci, preto napadnutý rozsudok ako vecne správny podľa § 219 O.s.p. v spojení s § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol súd podľa ustanovenia § 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. a § 224 ods. 1 O.s.p. a neúspešnému žalobcovi ich náhradu nepriznal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave dňa 8. októbra 2010

JUDr. Jana Z e m k o v á , PhD. , v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Alena Augustiňáková